

UZASADNIENIE

A. S. działając w imieniu małoletniej R. S. wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej tytułem alimentów kwoty po 1500 złotych miesięcznie.

Pozwany E. S. uznał roszczenie do kwoty 500 złotych miesięcznie.

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Małoletnia R. S. ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. S. i E. S.. Rodzice dziecka nie mieszkają wspólnie, pozostają w separacji faktycznej od lipca 2013 roku. Nie toczy się pomiędzy nimi sprawa o rozwód.

Obecnie małoletnia R. S. ma trzy i pół roku. Małoletnia uczęszcza do przedszkola, za które miesięczna opłata wynosi 200 złotych. Jej matka wyliczyła miesięczny koszt utrzymania małoletniej na kwotę 1400 złotych. W tej sumie zawiera się miesięczny koszt wyżywienia 600 złotych miesięcznie, odzieży 250 złotych, kosmetyków i artykułów higienicznych 100 złotych, rozrywki oraz tzw. wyjść 250 złotych. Na wakacje lenie przedstawicielka ustawowa przeznacza około 1000 złotych w skali roku. R. S. jest ogólnie zdrowa, wymaga podawania doraźnych leków oraz leczenia za kwotę 100 złotych miesięcznie. Małoletnia mieszka wraz z matką, w mieszkaniu, którego A. S. jest współwłaścicielką. Ojciec dziecka kontaktuje się z córką.

A. S. ma 33 lata, z zawodu jest nauczycielem edukacji wczesno-szkolnej. Obecnie pracuje w przedszkolu i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 2500 złotych netto. Dodatkowo w utrzymaniu pomaga jej matka, która przekazuje jej kwotę 500 złotych miesięcznie. Jest mężatką, posiada jedno dziecko: małoletnią R. S.. Mieszka wraz z małoletnią oraz swoją matką w lokalu o pow. 48 m², który stanowi współwłasność jej oraz jej rodziców. Koszt utrzymania lokalu wynosi około 620 złotych miesięcznie, w tym opłata za czynsz 420 złotych, media 200 złotych. Nie posiada – poza wskazanym - żadnego majątku. Nie ma żadnych długów ani oszczędności. Jest ogólnie zdrowa. Przyznała, że ojciec ma kontakty z córką. Ona nigdy ich nie utrudniała.

E. S. jest w wieku 34 lat, posiada wyższe wykształcenie ekonomiczne. Prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci handlu na targowisku miejskim. Jak podał z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 1300 złotych miesięcznie. Jest żonaty, posiada jedno dziecko. Jest zdrowy. Mieszka w lokalu o pow. 46 m², który stanowi jego własność. Ponadto jest właścicielem mieszkania o pow. 48 m², oraz nieruchomości zabudowanej domem o pow. 86 m², który jak oświadczył nadaje się do rozbiórki. (...) nie przynoszą dochodu. Posiada samochód marki B. rocznik 1999. Utrzymuje regularny kontakt z córką. Przekazuje na jej rzecz kwotę 500 złotych miesięcznie oraz okazjonalne prezenty.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień stron postępowania, aktu urodzenia R. S., aktu małżeństwa rodziców małoletniej, faktur, zaświadczeń, kserokopii aktów notarialnych repertorium o nr A (...), A (...), A (...), A (...), A (...), zeznań podatkowych PIT, potwierdzeń przelewów, zdjęć.

Sąd nie wziął pod uwagę niemiennych rachunków i paragonów jako że na ich podstawie nie jest w stanie stwierdzić komu faktycznie służyły dobra w nich opisane. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom stron odnośnie ich sytuacji majątkowej, miejsca zamieszkania, sytuacji rodzinnej.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 §1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. W przedmiotowej sprawie małoletnia uprawniona do alimentacji nie może żadną miarą samodzielnie się utrzymać. R. S. jest w wieku przedszkolnym, pozostaje pod opieką matki, nie ma własnego

majątku ani dochodów. Świadczenia alimentacyjne są względem niej uzasadnione. Matka poprzez osobistą opiekę i zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych spełnia częściowo ten obowiązek.

Zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Odnosząc się do pierwszego kryterium należy uznać, iż usprawiedliwione potrzeby to takie, które zaspokojenie pozwalają uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi i stanowi zdrowia. Katalog usprawiedliwionych potrzeb życiowych jest sprawą indywidualną. W przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę, że mamy do czynienia z dzieckiem uczęszczającym do przedszkola, które się rozwija z czym wiążą się znaczne koszty. Jej usprawiedliwione potrzeby niewątpliwie wzrosną. Jednakże obecnie, kwota jaką Sąd zasądził tytułem alimentów jest wystarczająca. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należało częściowo zgodzić się z wyliczeniami przedstawicielki ustawowej odnośnie kosztów utrzymania małoletniej i uznać, że zamykają się one miesięczną kwotą około 1200-1300 złotych. Na rozprawie przedstawicielka ustawowa wyliczyła koszt utrzymania małoletniej na kwotę 1400 złotych, co jej pełnomocnik skorygował w piśmie procesowym na kwotę 3000 złotych. Należy zauważyć, że na ogólne koszty utrzymania dziecka składa się poza wyżywieniem, odzieżą, środkami higienicznymi również koszt wypoczynku, przedszkola, koszty mieszkania. Małoletnia chodzi do przedszkola, którego koszt nie jest znaczny. Nie korzysta z zajęć dodatkowych. Jest ogólnie zdrowa. Wyjeżdża na wakacje z mamą. Dlatego zgodnie ze stopą życiową jej rodziców koszty miesięcznego utrzymania małoletniej, zdaniem Sądu, są niższe niż wskazała to jej matka. Odnosząc się do drugiej przesłanki, która uzależnia wysokość alimentów od możliwości zarobkowych i majątkowych, trzeba stwierdzić, że w tym wypadku możliwości zarobkowe pozwanego są dość znaczne. Posiada on na utrzymaniu jedynie małoletnią córkę. Pracuje, osiąga regularne dochody. Zgromadził majątek w postaci nieruchomości. Zdaniem Sądu pozwany jest człowiekiem wykształconym i przedsiębiorczym a zatem jest w stanie całą swoją energię życiową poświęcić na zdobywanie środków potrzebnych na zapewnienie odpowiedniej stopy życiowej swojej córce. Dodatkowo posiada on nieruchomości, które przy należyтым gospodarowaniu mogą przynieść dochód i biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe trudno jest uwierzyć, że wynajmuje on mieszkanie jedynie za symboliczne kwoty. Wyższa suma, której żądała przedstawicielką ustawowa, biorąc pod uwagę koszty utrzymania małoletniej mogłaby być zbyt wygórowana. W ocenie Sądu, pozwany w obecnej sytuacji, bez nadmiernego uszczerbku jest w stanie łożyć kwotę określoną w wyroku.

Mając powyższe orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 135 § 1 kro i 133 § 1 kro.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał na podstawie art. 333 § 1 kpc.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 98 kpc.